

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION 1966-1967

22 MARS 1967

PROJET DE LOI

instituant, pour les titulaires de fonctions publiques, un régime de réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail ou des maladies professionnelles.

PROJET TRANSMIS
PAR LA CHAMBRE DES REPRESENTANTS.

CHAPITRE I.

Objet et champ d'application de la loi.

Article premier.

Le régime institué par la présente loi pour la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles est, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, rendu applicable par le Roi, aux conditions et dans les limites qu'il fixe, aux membres du personnel définitif, stagiaire, temporaire ou auxiliaire, même engagés par contrat de louage de services, qui appartiennent :

- 1° aux administrations et aux autres services de l'Etat, y compris le pouvoir judiciaire et les établissements d'enseignement;
- 2° aux organismes d'intérêt public;

R. A. 7343.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :
1023 (1964-1965) : N° 1 : Projet de loi.

339 (1966-1967) :

- N° 2 à 5 : Amendements.
- N° 6 : Rapport.
- N° 7 : Amendements.

Annales de la Chambre des Représentants :
21 et 22 mars 1967.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1966-1967

22 MAART 1967

ONTWERP VAN WET

tot instelling van een regeling inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar en van het werk of uit beroepsziekten, ten behoeve van openbare ambtsdragers.

ONTWERP OVERGEZONDEN DOOR DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

HOOFDSTUK I.

Doel en werkingssfeer van de wet.

Artikel 1.

De bij deze wet vastgestelde regeling voor het herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar of van het werk en uit beroepsziekten wordt door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de voorwaarden en binnen de perken die Hij bepaalt, toepasselijk verklaard op de leden van het vast, stagedoend, tijdelijk of hulppersoneel zelfs al zijn zij onder arbeids-overeenkomst aangeworven, die behoren tot :

- 1° de rijksbesturen en andere rijksdiensten, met inbegrip van de rechterlijke macht en de onderwijsinrichtingen;
- 2° de instellingen van openbaar nut;

R. A. 7343.

Zie :

Gedrukte Stukken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers
1023 (1964-1965) : N° 1 : Wetsontwerp.

339 (1966-1967) :

- N° 2 tot 5 : Amendementen.
- N° 6 : Verslag.
- N° 7 : Amendementen.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :
21 en 22 maart 1967.

3° aux provinces, aux communes, aux associations de communes et aux établissements subordonnés aux provinces et aux communes;

4° aux établissements d'enseignement subventionnés.

Toutefois, les militaires et les personnes assimilées aux militaires restent régis par les lois sur les pensions de réparation, coordonnées le 5 octobre 1948.

Art. 2.

On entend par accident du travail, l'accident survenu dans le cours et par le fait de l'exercice des fonctions. L'accident survenu dans le cours de l'exercice des fonctions est présumé, jusqu'à preuve du contraire, survenu par le fait de l'exercice des fonctions.

On entend par accident survenu sur le chemin du travail, l'accident qui réunit les conditions requises pour avoir ce caractère au sens de la législation sur la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail.

On entend par maladies professionnelles, celles qui sont reconnues comme telles en exécution de la législation relative à la réparation des dommages causés par les maladies professionnelles.

CHAPITRE II.

Des indemnités.

Section I. — Des diverses indemnités.

Art. 3.

Il est accordé, selon les modalités fixées par l'article 1er :

1° à la victime d'un accident du travail, d'un accident survenu sur le chemin du travail ou d'une maladie professionnelle :

a) une indemnité de remboursement des frais médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques, hospitaliers, de prothèse et d'orthopédie;

b) une rente en cas d'invalidité permanente;

2° aux ayants droit d'une victime décédée :

a) une indemnité pour frais funéraires;

b) une rente de conjoint survivant, d'orphelin ou d'ayant droit à un autre titre.

Section II. — Des rentes.

A. — Des rentes en cas d'invalidité permanente.

Art. 4.

La rente pour invalidité permanente est établie sur la base de la rémunération annuelle à laquelle la victime a droit au moment de l'accident ou de la constatation de la maladie professionnelle. Elle est proportionnelle au pourcentage de l'invalidité permanente reconnue à la victime.

3° de provinces, de communes, de verenigingen van gemeenten en de inrichtingen die aan de provincies en de gemeenten ondergeschikt zijn;

4° de gesubsidieerde onderwijsinrichtingen.

Voor militairen en daarmee gelijkgestelden blijven de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen gelden.

Art. 2.

Onder arbeidsongeval wordt verstaan het ongeval dat zich tijdens en door de uitoefening van het ambt heeft voorgedaan. Het ongeval dat zich tijdens de uitoefening van het ambt heeft voorgedaan, wordt, tot het tegendeel is bewezen, geacht door de uitoefening van het ambt te zijn overkomen.

Onder ongeval op de weg naar en van het werk wordt verstaan het ongeval dat voldoet aan de vereisten om er een te zijn in de zin van de wetgeving op het herstel van de schade uit ongevallen op de weg naar en van het werk.

Onder beroepsziekten worden verstaan de ziekten die als zodanig zijn aangemerkt ter uitvoering van de wetgeving op het herstel van de schade veroorzaakt door beroepsziekten.

HOOFDSTUK II.

Vergoedingen.

Afdeling I. — Diverse vergoedingen.

Art. 3.

Togekend wordt, volgens de in artikel 1 bepaalde regelen :

1° aan degene die getroffen is door een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar en van het werk of een beroepsziekte :

a) een vergoeding tot terugbetaling van de kosten voor dokter, chirurg, apotheker, verpleging, prothese en orthopedie;

b) een rente in geval van blijvende invaliditeit;

2° aan de rechthebbenden van een overleden getroffene :

a) een vergoeding voor begrafeniskosten;

b) een rente van overlevende echtgenoot, wees of rechthebbende in een andere hoedanigheid.

Afdeling II. — Renten.

A. — Renten in geval van blijvende invaliditeit.

Art. 4.

De rente wegens blijvende invaliditeit wordt vastgesteld op grond van de jaarlijkse bezoldiging waarop de getroffene recht heeft op het tijdstip dat het ongeval zich heeft voorgedaan of de beroepsziekte is vastgesteld. Zij is evenredig met het aan de getroffene toegekende percentage aan blijvende invaliditeit.

Lorsque la rémunération annuelle dépasse le montant fixé par l'article 6, sixième alinéa, des lois coordonnées sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, elle n'est prise en considération pour la fixation de la rente qu'à concurrence de cette somme.

En ce qui concerne les invalides dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une tierce personne, la rente peut être fixée à plus de 100 %, sans toutefois pouvoir dépasser 150 % de la rémunération de base établie par l'alinéa 1er.

Sans préjudice de l'article 19, le Roi établit les modalités de détermination de l'invalidité.

Art. 5.

Sans préjudice des dispositions des articles 6 et 7, la rente visée à l'article 4 peut être cumulée avec la rémunération et avec la pension de retraite allouées en vertu des dispositions légales et réglementaires propres aux pouvoirs publics. Toutefois, si la victime demande l'application de la présente loi, sa pension ne peut être établie selon le mode de calcul privilégié prévu en faveur des victimes des accidents du travail.

Art. 6.

§ 1er. Aussi longtemps que la victime conserve l'exercice de fonctions, la rente ne peut dépasser 25 % de la rémunération sur la base de laquelle elle est établie.

§ 2. Lorsque la victime est reconnue inapte à l'exercice de ses fonctions mais peut en exercer d'autres qui sont compatibles avec son état de santé, elle est, à sa demande, réaffectée, selon les modalités et dans les limites fixées par le Roi, à un emploi correspondant à de telles fonctions.

Cette réaffectation ne peut toutefois s'opérer que dans le respect des conditions imposées par le statut de la victime et par le statut des agents normalement appelés à occuper l'emploi.

Lorsque la victime est réaffectée, elle conserve le bénéfice du régime pécuniaire dont elle jouissait lors de l'accident ou de la constatation de la maladie professionnelle.

Art. 7.

§ 1er. Lorsque la victime cesse ses fonctions et obtient une pension de retraite visée à l'article 5, la rente ne peut être cumulée avec la pension que jusqu'à concurrence de 100 % de la dernière rémunération, adaptée le cas échéant selon les règles applicables aux pensions de retraite et de survie.

Ce maximum peut être porté à plus de 100 %, sans pouvoir excéder 150 %, en ce qui concerne les invalides dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne.

Le cas échéant, la rente est réduite à due concurrence.

§ 2. Lorsque la victime cesse ses fonctions sans avoir droit à une pension de retraite visée à l'article 5, elle bénéficie de la totalité de la rente déterminée par l'article 4.

Overschrijdt de jaarlijkse bezoldiging het bedrag dat is vastgesteld in artikel 6, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen, dan wordt zij slechts tot beloop van dit bedrag voor de vaststelling van de rente in aanmerking genomen.

Voor invaliden wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een derde persoon vergt, kan de rente worden bepaald op meer dan 100 %, maar nooit op meer dan 150 % van de in het eerste lid bepaalde basisbezoldiging.

Onverminderd artikel 19 stelt de Koning de nadere regelen voor het bepalen van de invaliditeit vast.

Art. 5.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 6 en 7, kan de in artikel 4 bedoelde rente worden gecumuleerd met de bezoldiging en met het rustpensioen, toegekend krachtens de wets- en reglementsbepalingen eigen aan de overheidssdiensten. Wanneer de getroffene echter om toepassing van deze wet verzoekt, mag zijn pensioen niet worden gevestigd volgens de ten behoeve van de getroffenen van arbeidsongevallen uitgewerkte bevoorrechte berekeningswijze.

Art. 6.

§ 1. Zolang de getroffene de uitoefening van ambten behoudt, mag de rente niet hoger liggen dan 25 % van de bezoldiging op grond waarvan zij is vastgesteld.

§ 2. De getroffene die ongeschikt is bevonden om zijn ambt uit te oefenen maar die andere, met zijn gezondheidstoestand bestaanbare ambten kan vervullen, wordt op zijn verzoek, volgens de regelen en binnen de grenzen die de Koning bepaalt, weder te werk gesteld in een betrekking welke met zulk een ambt overeenkomt.

Die wedertewerkstelling kan echter niet geschieden dan met inachtneming van de voorwaarden, bepaald door het statuut van de getroffene en door het statuut van de ambtenaren die normaal tot het bekleden van de betrekking geroepen zijn.

De wedertewerkgestelde getroffene behoudt het voordeel van de bezoldigingsregeling welke hij genoot toen het ongeval zich voordeed of de beroepsziekte werd vastgesteld.

Art. 7.

§ 1. Indien de getroffene zijn ambt neerlegt en een in artikel 5 bedoeld rustpensioen verkrijgt, kan de rente met het pensioen alleen worden gecumuleerd tot 100 % van de laatste bezoldiging, nadat deze in voorkomend geval is aangepast volgens de voor rust- en overlevingspensioenen geldende regelen.

Dat maximum kan tot méér dan 100 %, echter niet tot méér dan 150 %, worden opgevoerd voor invaliden wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een andere persoon vergt.

De rente wordt in voorkomend geval tot het passend bedrag verminderd.

§ 2. De getroffene die zijn ambt neerlegt zonder recht op een in artikel 5 bedoeld rustpensioen te hebben, geniet de totale in artikel 4 bepaalde rente.

B. — *Des rentes en cas de décès.*

Art. 8.

Lorsque l'accident ou la maladie professionnelle a causé le décès de la victime, le conjoint survivant non divorcé ni séparé de corps a droit, à condition que le mariage soit antérieur à l'accident ou à la constatation de la maladie professionnelle, à une rente égale à 30 % de la rémunération indiquée à l'article 4.

Art. 9.

Lorsque l'accident ou la maladie professionnelle a causé le décès de la victime, chacun des enfants bénéficiaires d'allocations familiales d'orphelins a droit, jusqu'à dix-huit ans, à une rente temporaire égale à 15 % de la rémunération indiquée à l'article 4. Les allocations accordées à l'ensemble des enfants d'une même victime ne peuvent toutefois dépasser 45 % de cette rémunération.

En ce qui concerne les orphelins de père et mère, la rente est portée à 20 % pour chacun d'eux, sans qu'elle puisse excéder 60 % pour l'ensemble de ceux-ci.

Art. 10.

Lorsque l'accident ou la maladie professionnelle a causé le décès de la victime, il peut être accordé à des ayants droit autres que ceux qui sont indiqués aux articles 8 et 9 une rente viagère ou temporaire, aux conditions définies par les lois coordonnées sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

Art. 11.

Les rentes de conjoint survivant et d'orphelins accordées en vertu de la présente loi peuvent être cumulées avec les pensions de veuve et d'orphelins allouées en vertu des dispositions légales et réglementaires propres aux pouvoirs publics. Toutefois, si les ayants droit de la victime demandent l'application de la présente loi, leur pension ne peut être établie selon le mode de calcul privilégié prévu en faveur des ayants droit des victimes des accidents du travail.

C. — *Des règles communes aux deux espèces de rentes.*

Art. 12.

A la demande de la victime, du conjoint survivant ou des ascendants, le tiers au plus de la valeur de la rente est payé en capital.

Lorsque le degré de l'invalidité permanente n'atteint pas 10 %, la valeur de la rente viagère est payée en capital.

Art. 13.

Les rentes sont augmentées ou diminuées conformément à la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail. Le Roi détermine comment elles sont rattachées à l'indice 110.

B. — *Renten in geval van overlijden.*

Art. 8.

Indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van de getroffene tot gevolg heeft gehad, heeft de overlevende echtgenoot die niet uit de echt en ook niet van tafel en bed is gescheiden, recht op een rente, gelijk aan 30 % van de in artikel 4 bepaalde bezoldiging, mits het huwelijk gesloten was voordat het ongeval zich voordeed of voordat de beroepsziekte werd vastgesteld.

Art. 9.

Indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van de getroffene tot gevolg heeft gehad, heeft ieder van de kinderen die kinderbijslag voor wezen genieten, tot de leeftijd van achttien jaar recht op een tijdelijke rente die gelijk is aan 15 % van de in artikel 4 bepaalde bezoldiging. De bijslag die aan de gezamenlijke kinderen van éénzelfde getroffene is toegekend, mag echter niet hoger liggen dan 45 % van die bezoldiging.

Voor volle wezen wordt de rente voor ieder van hen op 20 % gebracht met dien verstande dat zij voor al de wezen samen 60 % niet mag overschrijden.

Art. 10.

Indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van de getroffene tot gevolg heeft gehad, kan aan andere rechthebbenden dan de in de artikelen 8 en 9 genoemden een lijfrente of een tijdelijke rente worden toegekend onder de voorwaarden bepaald in de gecoördineerde wetten op het herstel van de schade uit arbeidsongevallen.

Art. 11.

De krachtens deze wet toegekende renten van overlevende echtgenoot en van wees kunnen gecumuleerd worden met de weduwen- en wezenpensioenen, toegekend krachtens de wets- en reglementsbepalingen eigen aan de overheidsdiensten. Ingeval de rechthebbenden van de getroffene om toepassing van deze wet verzoeken, mag hun pensioen niet worden gevestigd volgens de ten behoeve van de getroffenen van arbeidsongevallen uitgewerkte bevoorrechte berekeningswijze.

C. — *Regelen gemeen aan beide soorten van renten.*

Art. 12.

Op aanvraag van de getroffene, de overlevende echtgenoot of de ascendenten wordt ten hoogste een derde van de waarde van de rente als kapitaal uitbetaald.

Is er geen 10 % blijvende invaliditeit bereikt, dan wordt de waarde van de lijfrente als kapitaal uitbetaald.

Art. 13.

De renten worden vermeerderd of verminderd overeenkomstig de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen. De Koning bepaalt hoe zij aan het indexcijfer 110 worden gekoppeld.

CHAPITRE III.

De la responsabilité civile.

Art. 14.

§ 1er. Indépendamment des droits découlant de la présente loi, l'action en responsabilité civile reste ouverte, au profit de la victime ou de ses ayants droit, contre les membres du personnel qui ont provoqué intentionnellement l'accident ou la maladie.

Sous réserve de l'exception énoncée à l'alinéa 3, les dommages résultant d'accidents du travail, d'accidents survenus sur le chemin du travail ou de maladies professionnelles ne donnent lieu, à charge des personnes morales et des établissements visés à l'article 1er, au profit de la victime membre de leur personnel ou de ses ayants droit, qu'aux seules réparations déterminées par la présente loi.

Indépendamment de l'action résultant de la présente loi, la victime ou ses ayants droit conservent, contre les personnes responsables de l'accident ou de la maladie, le droit de réclamer, conformément aux règles du droit commun, la réparation du préjudice causé. Ce droit n'existe cependant, au profit de la victime et de ses ayants droit, contre une personne morale ou un établissement visés à l'article 1er au personnel duquel la victime appartient ou contre les autres membres de ce personnel, que s'il s'agit d'un accident survenu sur le chemin du travail et dans les conditions fixées par le Roi.

Les dommages et intérêts ne peuvent être cumulés avec les réparations résultant de la présente loi.

En cas de responsabilité totale du tiers, les personnes morales et les établissements visés à l'article 1er restent cependant tenus du paiement des réparations légales dans la mesure où, par suite d'insolvabilité, le tiers ne paie pas les indemnités dues pour dommage matériel selon le droit commun.

En cas de responsabilité partielle du tiers, les personnes morales et les établissements visés à l'article 1er restent tenus du paiement :

1° de la fraction des réparations légales qui correspond à la part de responsabilité qui n'est pas mise à charge du tiers;

2° et dans la mesure de l'insolvabilité du tiers, du surplus des réparations légales.

En aucun cas, les sommes versées à la victime ou aux ayants droit ne peuvent être inférieures au montant des indemnités forfaitaires.

§ 2. L'application des dispositions de la présente loi implique, de plein droit, subrogation au profit du Trésor, des provinces, des communes ou des organismes et établissements qui supportent la charge de la rente dans tous les droits, actions et moyens généralement quelconques que la victime ou ses ayants droit seraient en droit de faire valoir contre des tiers en raison de l'accident ou de la maladie professionnelle dont réparation est prévue, et ce exclusivement à concurrence du montant des rentes et des autres indemnités prévues par la présente loi.

HOOFDSTUK III.

Burgerlijke aansprakelijkheid.

Art. 14.

§ 1. Afgezien van de rechten die uit deze wet ontstaan, blijven de getroffene of zijn rechthebbenden beschikken over een vordering tot burgerlijke aansprakelijkheid tegen de leden van het personeel, die het ongeval of de ziekte opzettelijk hebben veroorzaakt.

Behoudens de in het derde lid bepaalde uitzondering, geeft de schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar of van het werk of uit beroepsziekten, ten bezware van de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen en inrichtingen en ten voordele van de getroffene, die tot hun personeel behoort of van zijn rechthebbenden, alleen aanleiding tot het herstel als bepaald bij deze wet.

Afgezien van de vordering op grond van deze wet, behouden de getroffene of zijn rechthebbenden het recht om, overeenkomstig de gemeenrechtelijke regelen, van diegenen die voor het ongeval of de ziekte aansprakelijk zijn, herstel van het toegebrachte nadeel te eisen. Tegen een in artikel 1 bedoelde rechtspersoon of inrichting tot wier personeel de getroffene behoort of tegen de andere leden van dat personeel hebben de getroffene en zijn rechthebbenden dat recht echter alleen wanneer het om een ongeval op de weg naar of van het werk gaat en onder de voorwaarden door de Koning bepaald.

Schadeloosstelling kan niet met herstel ingevolge deze wet worden gecumuleerd.

Is de derde geheel aansprakelijk, dan blijven de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen en inrichtingen toch gehouden tot betaling van het wettelijk herstel in zover de derde wegens insolventie de naar het gemeen recht voor stoffelijke schade verschuldigde vergoedingen niet betaalt.

Is de derde ten dele aansprakelijk, dan blijven de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen en inrichtingen gehouden tot betaling :

1° van het deel van het wettelijk herstel dat overeenkomt met het aandeel in de aansprakelijkheid dat de derde niet is aangerekend;

2° en in zover de derde insolvent is, van het overige van het wettelijk herstel.

In geen geval mogen de aan de getroffene of zijn rechthebbenden uitgekeerde sommen lager liggen dan het bedrag van de forfaitaire vergoedingen.

§ 2. Toepassing van het bepaalde in deze wet brengt van rechtswege mede, dat de Schatkist, de provincies, de gemeenten of de instellingen en inrichtingen die de last van de rente dragen, in alle rechten, vorderingen en rechtsmiddelen treden welke de getroffene of zijn rechthebbenden tegen derden mochten kunnen doen gelden wegens het ongeval of de beroepsziekte waarvoor herstel is bepaald, en zulks alleen tot het bedrag van de renten en andere vergoedingen door deze wet bepaald.

CHAPITRE IV.

Dispositions générales.

Art. 15.

Les rentes et autres indemnités établies par la présente loi ne sont point dues lorsque l'accident ou la maladie a été intentionnellement provoqué par la victime.

Aucune rente ni aucune indemnité n'est due à celui des ayants droit qui a intentionnellement provoqué l'accident ou la maladie.

Art. 16.

Le Roi détermine les personnes morales ou les établissements visés à l'article 1er qui ont la charge du paiement des rentes et indemnités prévues par la présente loi; Il fixe, au besoin, des obligations d'assurance à cette fin.

Art. 17.

Sont sans effet quant à la détermination de la rémunération définie à l'article 4, alinéa 1er, l'annulation d'une nomination ou la déclaration de nullité du contrat de louage de services, lorsque celles-ci ont lieu après l'accident ou après la constatation de la maladie professionnelle.

Art. 18.

Les rentes dues en vertu de la présente loi aux victimes ou à leurs ayants droit ne sont cessibles ou saisissables que pour les mêmes causes et dans les mêmes limites que celles qui sont applicables aux rentes et indemnités allouées en exécution des lois sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail ou des maladies professionnelles.

Art. 19.

Toutes les contestations relatives à l'application de la présente loi, y compris celles qui concernent la fixation du pourcentage de l'invalidité permanente, sont déférées à l'autorité judiciaire compétente pour connaître des actions relatives aux indemnités prévues par la législation sur la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles.

Art. 20.

L'action en paiement des indemnités prévues par la présente loi se prescrit dans le délai prévu par la législation sur la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles.

CHAPITRE V.

Dispositions modificatives ou transitoires

Art. 21.

L'article 5 de la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques est remplacé par la disposition suivante :

HOOFDSTUK IV.

Algemene bepalingen.

Art. 15.

De renten en andere vergoedingen door deze wet bepaald, zijn niet verschuldigd als de getroffene het ongeval of de beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt.

Geen rente of vergoeding is verschuldigd aan die recht-hebbende, die het ongeval of de ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt.

Art. 16.

De Koning duidt de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of inrichtingen aan die de last van de rente of van de andere door deze wet bepaalde vergoedingen, zullen dragen; daartoe legt Hij, indien nodig, de verplichting op een verzekering aan te gaan.

Art. 17.

Met betrekking tot de vaststelling van de in artikel 4, lid 1, bepaalde bezoldiging hebben geen uitwerking de vernietiging van een benoeming of de nietigverklaring van de arbeidsovereenkomst wanneer zij geschieden na het ongeval of na de vaststelling van de beroepsziekte.

Art. 18.

De krachtens deze wet aan de getroffen en hun recht-hebbenden verschuldigde renten zijn niet voor overdracht of beslag vatbaar dan om dezelfde redenen en binnen dezelfde perken als die welke van toepassing zijn op de in uitvoering van de wetten inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten toegekende renten en vergoedingen.

Art. 19.

Alle geschillen met betrekking tot de toepassing van deze wet, ook die over de vaststelling van het percentage aan blijvende invaliditeit, worden verwezen naar de rechterlijke overheid die bevoegd is om kennis te nemen van de vorderingen met betrekking tot de vergoedingen, waarin de wetgeving inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten voorziet.

Art. 20.

De vordering tot betaling van de bij deze wet bepaalde vergoedingen verjaart na verloop van de termijn die is vastgesteld in de wetgeving inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten.

HOOFDSTUK V.

Wijzigings- en overgangsbepalingen.

Art. 21.

Artikel 5 van de algemene wet van 21 juli 1844 betreffende de burgerlijke en kerkelijke pensioenen wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 5. — Aura droit à une pension, quels que soient son âge et la durée de ses services, tout magistrat, fonctionnaire ou employé qui, par suite d'accident du travail, d'accident survenu sur le chemin du travail ou de maladie professionnelle, aura été mis hors d'état de continuer ses fonctions ou de les reprendre ultérieurement. »

Art. 22.

§ 1er. L'article 1er, alinéa 2, de l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé, modifié par la loi du 25 février 1965, est remplacé par les mots suivants :

« Toutefois, le droit à la pension de survie est acquis quelle que soit la durée des services et du mariage, si le décès de l'époux est la conséquence d'un accident survenu sur le chemin du travail, ou s'il a été causé par des blessures reçues ou des accidents éprouvés dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de ses fonctions, d'une mission confiée par le Gouvernement belge ou de prestations exercées dans le cadre de l'assistance technique belge, ou enfin s'il a été causé par une maladie professionnelle contractée dans les mêmes conditions ».

§ 2. L'article 8, alinéa 2, du même arrêté est remplacé par la disposition suivante :

« Dans les cas déterminés par l'article 1er, alinéa 2, la pension est calculée sur la base du dernier traitement, à raison de 33 % pour les vingt premières années ou pour toutes les années si leur nombre total est inférieur à vingt, et de 1 % supplémentaire pour chacune des années au-delà de vingt. »

Art. 23.

Sans préjudice des droits acquis aux rentes et aux autres indemnités, les membres d'un personnel auquel un arrêté royal aura rendu applicable le régime institué par la présente loi, ainsi que leurs ayants droit, cesseront, à partir de l'entrée en vigueur de cet arrêté royal, de bénéficier des dispositions légales relatives à la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles.

Le Roi est habilité à adapter à la présente loi, les lois qui contiennent des prescriptions relatives à la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail ou des maladies professionnelles des titulaires de fonctions publiques.

Art. 24.

Les membres et anciens membres d'un personnel auquel un arrêté royal aura rendu applicable le régime institué par la présente loi, ainsi que leurs ayants droit, pourront obtenir la revision, à partir du 1er janvier 1967, de leur rémunération ou de leur pension en vue de mettre fin à la déduction d'une rente pour accident du travail

Art. 25.

§ 1er. Les membres et anciens membres d'un personnel auquel un arrêté royal aura rendu applicable le régime institué par la présente loi, ainsi que leurs ayants droit, pourront demander à bénéficier de ce régime pour les acci-

« Art. 5. — Op een pensioen, ongeacht zijn leeftijd en de duur van zijn diensten, is gerechtigd ieder magistraat, ambtenaar of bediende die wegens een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar of van het werk of een beroepsziekte niet in staat is zijn ambt verder uit te oefenen of het later weder op te nemen. »

Art. 22.

§ 1. Artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel, gewijzigd bij de wet van 25 februari 1965, wordt door de volgende woorden vervangen :

« Het recht op overlevingspensioen is echter, ongeacht de duur van de diensten en van het huwelijk, verkregen indien het overlijden van de echtgenoot het gevolg is van een ongeval op de weg naar of van het werk, dan wel van een verwonding of ongeval tijdens of naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt, van een door de Belgische Regering toevertrouwde opdracht of van in het kader van de Belgische technische bijstand verrichte prestaties of ten slotte het gevolg is van een beroepsziekte opgedaan onder dezelfde voorwaarden ».

§ 2. Artikel 8, tweede lid, van hetzelfde besluit wordt door de volgende bepaling vervangen :

« In de gevallen bepaald bij artikel 1, 2de lid, wordt het pensioen berekend op grond van de laatste wedde naar rata van 33 % voor de eerste twintig jaren of voor alle jaren als er samen minder dan twintig zijn, en van 1 % méér voor ieder jaar boven twintig. »

Art. 23.

Onverminderd de verkregen rechten op renten en andere vergoedingen, komen noch de leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, noch hun rechthebbenden, vanaf de inwerkingtreding van dat koninklijk besluit nog langer in aanmerking voor de wetsbepalingen inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar of van het werk en beroepsziekten.

De Koning is gemachtigd om aan de onderhavige wet aan te passen de wetten die bepalingen bevatten inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar en van het werk of uit beroepsziekten van openbare ambtsdragers.

Art. 24.

De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen, van 1 januari 1967 af, bekomen dat hun bezoldiging of pensioen wordt herzien opdat aan de afhouding van een arbeidsongevallenrente een einde wordt gemaakt.

Art. 25.

§ 1. De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen vragen, dat zij voor die regeling in aan-

dents du travail ou les accidents sur le chemin du travail survenus depuis le 1er janvier 1957, ou les maladies professionnelles constatées depuis cette date.

Si la victime est atteinte d'une invalidité de 30 % au moins ou est décédée, la victime ou ses ayants droit pourront demander à bénéficier de ce régime pour des accidents survenus ou des maladies professionnelles constatées avant le 1er janvier 1957 pour autant, en ce qui concerne les accidents survenus sur le chemin du travail, que ceux-ci ne se situent pas à une date antérieure au 15 février 1946.

Pour l'application du présent paragraphe, les demandeurs ne peuvent invoquer la présomption établie par l'article 2, alinéa 1er.

§ 2. Les rentes obtenues en vertu du § 1er ne sont accordées qu'avec effet au 1er janvier 1967.

§ 3. Les actions en paiement des indemnités prévues par le présent article se prescrivent par trois ans à partir de la date de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal visé au § 1er.

Art. 26.

Les membres et anciens membres d'un personnel auquel un arrêté royal aura rendu applicable le régime institué par la présente loi, ainsi que leurs ayants droit, pourront demander à bénéficier intégralement de ce régime pour les accidents du travail ou les accidents sur le chemin du travail survenus depuis le 1er janvier 1967 ou les maladies professionnelles constatées depuis cette date.

Toutefois, si ces personnes tombaient sous l'application des dispositions légales relatives à la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles, elles pourront bénéficier de la réparation la plus favorable.

Art. 27.

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1967.

Bruxelles, le 22 mars 1967.

Le Président de la Chambre des Représentants,

merking komen wegens arbeidsongevallen of ongevallen op de weg naar of van het werk die zich sedert 1 januari 1957 hebben voorgedaan of wegens beroepsziekten die sedert die datum zijn vastgesteld.

Is de getroffene voor ten minste 30 % invalide of is hij overleden, dan kunnen de getroffene of zijn rechthebbenden vragen om voor die regeling in aanmerking te komen wegens ongevallen die zich hebben voorgedaan of beroepsziekten die zijn vastgesteld vóór 1 januari 1957 voor zover, wat de ongevallen op de weg naar en van het werk betreft, deze zich niet hebben voorgedaan op een datum, die de datum van 15 februari 1946 voorafgaat.

Voor de toepassing van deze paragraaf kunnen de aanvragers zich niet beroepen op het vermoeden gevestigd in artikel 2, eerste lid.

§ 2. Renten verkregen ingevolge § 1 worden eerst met uitwerking op 1 januari 1967 toegekend.

§ 3. Vorderingen tot uitbetaling van de bij dit artikel bepaalde vergoedingen verjaren na verloop van drie jaar te rekenen van de inwerkingtreding van het in § 1 bedoelde koninklijk besluit.

Art. 26.

De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen vragen, dat zij voor geheel die regeling in aanmerking komen wegens arbeidsongevallen of ongevallen op de weg naar of van het werk die zich sedert 1 januari 1967 hebben voorgedaan of wegens beroepsziekten die sedert die datum zijn vastgesteld.

Ingeval deze personen echter onder de toepassing zouden vallen van de wetsbepalingen inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar en van het werk of uit beroepsziekten, kunnen zij de gunstigste herstelregeling genieten.

Art. 27.

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1967.

Brussel, 22 maart 1967.

De Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

A. VAN ACKER.

Les Secrétaires,

De Secretarissen,

G. JUSTE,
M. VERLACKT-GEVAERT.